

Zienswijze Vernieuwde landelijke doelen - Paul Sprangers

1.2 Leeswijzer - p. 3

Rond 2032 zal worden gezien of er aanleiding is om de landelijke doelen opnieuw te actualiseren, of al eerder als voortschrijdende wetenschappelijke inzichten over het benodigde niveau voor een gunstige staat van instandhouding dat noodzakelijk maken.

2032 is veel te laat. En dan nog onder het voorbehoud van louter voortschrijdende wetenschappelijke inzichten. En 'rond' 2032.

1.5 Nodig voor maatregelen en programma's - p. 6

Aan het realiseren van de gunstige staat van instandhouding verbinden de VHR geen termijn, maar het voldoen aan de verplichtingen mag ook niet eindeloos worden uitgesteld vanuit het beginsel van loyale samenwerking (unietrouw).

Waarom worden voor de duidelijkheid en t.b.v. het naleven geen uiterlijke termijnen bepaald? Dan is 'bijna' eindeloos uitstel geen optie meer.

1.6 Looptijd - p. 8

Aangezien de best beschikbare wetenschappelijke, ecologische kennis waar de doelen zich op baseren, continu in ontwikkeling is, zal rond 2032 worden gezien of er aanleiding is om de landelijke doelen opnieuw te actualiseren.

Dat de eerstvolgende mogelijke herijking pas rond 2032 gaat plaatsvinden, vormt een vrijbrief voor jarenlang nietsdoen. Zoals t.a.v. de stikstofproblematiek al 40 jaar aan de gang is. De politiek blijkt keer op keer weerbarstig. Monitoring is daarom een **essentiële** voorwaarde voor het kunnen realiseren van de vernieuwde landelijke doelen.

Het zou zomaar kunnen zijn dat rond 2032 een herijking komt die dan pas in 2038 gerealiseerd hoeft te zijn. Over 13 jaar dus.

Welke straffen/boetes zijn er op het niet nakomen van de vernieuwde doelen?

Hoe wordt gegarandeerd dat de overheid (of zelfs de EU) niet d.m.v. trainen of geitenpaadjes tot gebrekkige realisatie van de doelen gaat bijdragen?

Wat is er geleerd van de farce van het terugdringen van de stikstofuitstoot?

LNV is een absoluut onbetrouwbare instantie wat betreft instandhouding cq verbetering van de natuur die eerder strijdt voor verslechtering indien de boeren daar - op korte termijn weliswaar - garen bij kunnen spinnen.

3.3 Landelijke doelen: bepalen toekomstig gunstige situatie - p. 25

De landelijke doelen zijn zodanig geformuleerd dat deze ecologisch haalbaar zijn in 2050.

Ondergetekende protesteert met klem tegen deze werkwijze. Men dient eerst te bepalen wat nodig is en pas dan wat haalbaar is. De bepaling wat haalbaar is is altijd (politiek) gekleurd en nooit objectief. Door eerst de haalbaarheid te bepalen loopt men grote kans niet te doen wat noodzakelijk is. Zie het aanmodderen door LNV t.a.v. de stikstofproblematiek: men doet niet wat nodig is, maar alleen wat men haalbaar acht, waardoor de problematiek niet (nooit) opgelost zal raken. Noodzaak dient voorop te staan cq het beginsel te zijn.

Belangrijkste kritiek: afdoende monitoring ontbreekt. Er wordt vaak de noodzaak tot het nemen van maatregelen genoemd, maar degelijke monitoring ontbreekt. Aangezien inmiddels alom

bekend is hoe het Ministerie van LNV te werk gaat, (ontkennen, uitstellen, vooruitschuiven, niet-handelen) is een degelijke monitoring met strafmaatregelen onmisbaar om de gestelde doelen te behalen. Rond 2032 bezien of er aanleiding is om de landelijke doelen opnieuw te actualiseren maakt een beslissing hierover politiek. En dat moet te allen tijde voorkomen worden. Bovendien creëert dit een ontsnappings- (lees: uitstel) mogelijkheid, zoals beschreven in het commentaar bij 1.6.